

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"י ע"ב

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"י ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

סליק, עד דמוחא עלאה אתפייס לגביה, וחדדי לקבליה. וכדין משכיל לאיתן האזרחי, משכיל ליה, ואודע ליה על ידא דאברהם (ס"א על ידי דאברהם) רחמוי, כל מה דאצטריה, וזהו מוחא עלאה משכיל לאיתן. וכד דוד מלכא, אתתקן בתיאובתא לגביה, איהו משכיל לדוד. כמה דהוה מוחא עלאה, משכיל ליה. ועל דא, אית משכיל, ואית משכיל. (אית משכיל).

תרגום לעברית

פתח ואמר, משכיל לאיתן האזרחי. אלו כתוב משכיל לדוד - אז כמו שאמרתי, אבל משכיל לאיתן כתוב. יש משכיל ויש משכיל. יש משכיל למעלה ויש משכיל למטה. משכיל לאיתן, בזמן שאותו איש (נהר) עומד בתשוקה, כל האיברים שמחים ומתחברים עמו. ואם הוא עולה, עד שהמח העליון מתפייס אליו ושמח פנגדו. ואז משכיל לאיתן האזרחי, משכיל אותו ומודיע לו על ידי אברהם (על ידי של אברהם) אוהבו כל מה שצריה, ואותו מח עליון משכיל לאיתן. וכשדוד המלך נתקן בתשוקה אליו, הוא משכיל לדוד, כמו שהיה המח העליון משכיל אותו. ולכן יש משכיל ויש משכיל. (יש משכיל).

בִּירַח הָאֵיתָנִים, דָּאֲתִילִידוּ בְּהָא יֶרַח אֵיתָנִים, בְּנִינָא לְתַתָּא אִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא, וְאֲתִילִידוּ בֵּיה הָרִים וְאֵיתָנִים. הָרִים סְתִימִין. אֵיתָנִים: יֶרֶכִין תְּקִיפִין כְּנַחֲשָׂא, וְהָהוּא אֵיתָן בִּינֵיהוּ.

תרגום לעברית

בִּירַח הָאֵתָנִים, שְׁנוּלְדוּ הָאֵיתָנִים בִּירַח הָזֶה. הַבְּנִין לְמִטָּה הוּא כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה, וְנוּלְדוּ בּוֹ הָרִים וְאֵיתָנִים. הָרִים נִסְתָּרִים. אֵתָנִים - יֶרֶכִים חֲזָקוֹת כְּנַחֲשֵׁת, וְאוֹתוֹ הָאֵיתָן בִּינֵיהֶם.

טקסט הזוהר

קוּם סָבָא, הָוִי מַחֵי לְכָל סְטָרִין, בְּשַׁעֲתָא דְסָלִיק מִשָּׁה לְקַבְּלָא אוֹרֵייתָא, מָסַר לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁבַעֲיָן מִפְתָּחַן דְּאוֹרֵייתָא. כַּד מָטָא לְתַשְׁעָה (וְשִׁיתִין) וְחֻמְשִׁין, הָוָה חַד מִפְתָּחָא גְנִיז וְסִתִּים, דְּלֹא הָוָה מָסַר לִיה, אֲתַחֲנֹן לְקַמִּיָּה. אָמַר לִיה, מִשָּׁה, כָּל מִפְתָּחַן עֲלֵאִין וְתַתָּאִין בְּהָאִי מִפְתָּחָא תִּלְיִין. אָמַר לְקַמִּיָּה, מָאֲרִיָּה דְעֵלְמָא, מַה שְּׁמִיָּה. אָמַר לִיה אֵיתָן. וְכָל אֵינוֹן אֵיתָנִים בֵּיה תִּלְיִין, וּבֵיה קִימָן לְבַר מְגוּפָא דְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב אִיהוּ. אוּדַע לִיה, וּמִשְׁכִּיל לִיה, אִיהוּ עֶקְרָא וּמִפְתָּחָא דְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

תרגום לעברית

קוּם זָקוּן, תִּפְּחָ לְכָל הַצְּדִידִים. בְּשַׁעֲתָא שְׁעֵלָה מִשָּׁה לְקַבְּלָא תוֹרָה, מָסַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבַעֲיִים מִפְתָּחוֹת שֶׁל הַתוֹרָה. כְּשֶׁהִגִּיעַ לְחֻמְשִׁים (לִשְׁשִׁים) וְתַשְׁעָה, הָיָה מִפְתָּח אֶחָד גְּנוּז וְנִסְתָּר, שֶׁלֹּא הָיָה מוֹסַר לוֹ. הִתְחַנֵּן לְפָנָיו. אָמַר לוֹ: מִשָּׁה, כָּל הַמִּפְתָּחוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים תְּלוּיִים בַּמִּפְתָּח הָזֶה. אָמַר לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, מַה שְּׁמוֹ? אָמַר לוֹ: אֵיתָן. וְכָל אוֹתָם אֵיתָנִים תְּלוּיִים בּוֹ, וְכוּ עוֹמְדִים מִחוּץ לַגּוֹף, שֶׁתוֹרָה שְׁבַכְתָּב הוּא, מוֹדִיעַ לוֹ וּמִשְׁכִּיל אוֹתוֹ, הוּא עֶקֶר וְהַמִּפְתָּח שֶׁל תוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

וְכַד אֶתְתַּקְנַת תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה לְגִבְיָהּ, עֵיקְרָא דְהִיכְלָא הוּא מִפְתָּחָא (בראשית ל"ז ע"ב) דִּילָהּ, (לגביה) וְדַאי כְּדִין מְשַׁכִּיל לְדוֹד. וּמִגּוֹ (ק"י ח ע"ב) דִּירְתָא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, (לגביה) אֶתְוּוֹן לְמַפְרָע. עַל דָּא אֶקְרִי תַשְׁרִ"י תַש"ר אִיהוּ, אֲבָל בְּגִין דְּאִיהוּ רְזָא דְשָׂמָא קִדִּישָׁא חֲתִים בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶת דְּשִׁמְיָה י'. בְּמִזְבֵּחַ, חֲתִים בֵּיהּ ה', הֲרִשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ. אֶתְתַּ דְּבוֹרָה, וְחֲתִים בֵּיהּ ו', וְהֵינּוּ דְכִתִּיב, (שופטים ה) וַתֵּשֶׁר דְּבוֹרָה. וּבְאַתְרָא דָּא, חֲתִימוּ דְשָׂמָא קִדִּישָׁא, דְּאֶחָתִים בֵּיהּ.

תרגום לעברית

וּכְשֶׁנִּתְקַנָּה תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה אֱלִיו, עֵקֶר הַהִיכָל הוּא הַמִּפְתָּח שְׁלָהּ (אליו), וְדַאי שְׁאֵז מְשַׁכִּיל לְדוֹד. וּמִתּוֹךְ שִׁירְשָׁה תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה (אליו) אוֹתִיוֹת לְמַפְרָע. וְעַל זֶה הוּא נִקְרָא תַשְׁרִ"י, הוּא תַש"ר, אֲבָל מְשׁוּם שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, חֲתוּם בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹת שֶׁל שְׁמוֹ י'. בְּמִזְבֵּחַ חֲתוּם בּוֹ ה', הֲרִשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ. כָּאֵה דְבוֹרָה וְחֲתִמָּה בּוֹ ו', וְהֵינּוּ מֵה שְׁכָתוּב (שופטים ה) וַתֵּשֶׁר דְּבוֹרָה. וּבִמְקוֹם הַזֶּה הַחֹתֶם שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שְׁחָתֶם בּוֹ.

טקסט הזוהר

וְהָהוּא מִפְתָּחָא, כַּד פִּתְחָא בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, בְּעִינָן לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא לִיהּ, וְדָא אִיהוּ (מ"ז ע"ב) תַּנְיָא, אֵיתָן מוֹשֶׁכָּה, בְּרִייתָא לְבַר מְגוּפָא. אֵיתָנִים: אֵינוֹן תַּנְאִים. עֲמוּדִים סְמְכִין, לְבַר מְגוּפָא. הִשְׁתָּא אֵית לְאוּדְעָא מְלָה, בְּזִמְנָא דְאַלִּין לְגִבְי תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, אֶקְרוֹן אֵיתָנִים. לְגִבְי תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, אֶקְרוֹן תַּנְאִים. אֵיתָן, לְגִבְי תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב. תַּנְיָא, לְגִבְי תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. וְכִלָּא כְּדָקָא יְאוּת.

ואותו המפתח, כשפותח בתורה שבעל פה, צריכים להודיע לו, וזהו תנאי, איתן מושבך, בריאת מחוץ לגוף. איתנים הם תנאים, עמודים תומכים מחוץ לגוף. עכשו יש להודיע דבר, בזמן שאלה לתורה שבכתב נקראים איתנים - לתורה שבעל פה נקראים תנאים. איתן אל התורה שבכתב. תנאי אל התורה שבעל פה, והכל כראוי.

טקסט הזהיר

חברייא, הא אנא בחקלא. שלמה מלכא, וגוברין תקיפין דיליה. ייתי וישכח חד סבא, לאי בחילא, תקיף גיבר, נצח קרבין. הא ידענא דאתא, וקיימא לבתר טינרא דחקלא, והוא אשגח בי, והיה גבורתי קיימא בחקלא, בלחודוי אשגח, דאיהו איש שלום, מאריה דשלמא, ואזל ליה. השתא סבא, גבורתה עלה, ואנת בלחודה בחקלא, תוב לאתרה. ושאר זינה מעלה. (ד'א כמאן דנפיק מן חקלא) (מיכה ו) שמעו הרים את ריב יי' והאתנים מוסדי ארץ. שמעו הרים כדקאמרן. והאתנים מוסדי ארץ, מוסדי ארץ ודאי, דהא מנייהו אתון, ומנייהו קביל כל יומא, ואינון מוסדי ארץ. (מיכה ו) כי ריב לה' עם עמו, מאן הוא דיכיל למיקם בריב דקודשא בריה הוא (כל שכן) בישראל. ועל דא אמר לאלין, שמעו הרים את ריב ה', דא איהו מצותא חדא. קום ריב את ההרים, מצותא תניינא. דנצח בהו קודשא בריה הוא, כל אלין ריבות לישראל, וכל אינון תוכחות, כלהו כאפא דאוכח לבריה, והא אוקמוה.

תרגום לעברית

חברים, הריני בשדה. שלמה המלך והגבורים החזקים שלו יבא וימצא זקן אחד עיף בכחו, חזק גבור, מנצח קרבות. הריני יודע שיבא, ועומד אחר סלע השדה והוא משגיח בי ואיך גבורתי עומדת בשדה, לבדו משגיח, שהוא איש שלום, בעל השלום, והולך לו. עכשו, זקן, גבורתה עליה, ואתה לבד בשדה, שוב למקומך והתר כלי זינה מעליה. (כמי שיוצא מן השדה). שמעו הרים את ריב ה' והאתנים מוסדי ארץ (מיכה ו). שמעו

הָרִים, כְּמוֹ שְׁאֲמָרְנוּ. וְהָאֲתָנִים מִסְדֵּי אֶרֶץ, מִסְדֵּי אֶרֶץ וְדָא, שְׁהָרִי מִמְּנוּ נִזְנִית, וּמִהֶם מִקְבֵּלֶת כָּל יוֹם, וְהֵם מִסְדֵּי אֶרֶץ. כִּי רִיב לָהּ עִם עַמּוֹ. מִי הוּא זֶה שְׂיָכוּל לָקוּם בְּרִיב שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (כָּל שָׁכֵן) בְּיִשְׂרָאֵל? וְעַל זֶה אָמַר לְאַלֶּה, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב ה' - זֶהוּ רִיב אֶחָד. קוּם רִיב אֶת הָהָרִים - זֶה רִיב שְׁנִי. שְׁמַנְצַח בָּהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל הָרִיבוֹת הַלָּלוּ לְיִשְׂרָאֵל, וְכָל אוֹתָם תּוֹכָחוֹת, כָּלֶם כָּאֵב הַמוֹכִיחַ אֶת בְּנוֹ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

טקסט הזוהר

בְּיַעֲקֹב כְּתִיב, בְּשַׁעֲתָא דְּכַעָא לְנִצְחָא בְּהִדְיָה, מַה כְּתִיב, (הוֹשַׁע יב) וְרִיב לִי עִם יְהוּדָה וּלְפָקוּד עַל יַעֲקֹב. מַה רִיב אִיהוּ, כְּמָה דְּכְתִיב, (הוֹשַׁע יב) בִּפְטוֹן עָקֵב אֶת אָחִיו. עַל הָאִי מְלָה אֲתָא תּוֹכָחָה, וְכָל אֵינּוֹן רִיבוֹת. וְכִי לֹא מְלָה רַבְרָבָא אִיהוּ, בִּפְטוֹן עָקֵב אֶת אָחִיו וְגו'. הָאִי לֹא מְלָה זַעֲיָרָא אִיהוּ, מֵאִי דְּעָבִיד בִּפְטוֹן. וְכִי עוֹקֵבָא עָבִיד בִּפְטוֹן, אֵין וְדָאִי.

תרגום לעברית

בְּיַעֲקֹב כָּתוּב בְּשַׁעֲתָא שְׂרָצָה לְנִצְחָא עַמּוֹ, מַה כָּתוּב? (הוֹשַׁע יב) וְרִיב לָהּ עִם יְהוּדָה וּלְפָקוּד עַל יַעֲקֹב. מַהוּ הָרִיב? כָּכָתוּב, בִּפְטוֹן עָקֵב אֶת אָחִיו. עַל דְּבָר זֶה בָּאָה תּוֹכָחָה, וְכָל אוֹתָם רִיבוֹת. וְכִי לֹא דְבָר גְּדוֹל הוּא, בִּפְטוֹן עָקֵב אֶת אָחִיו וְגו'? זֶה אֵינּוּ דְבָר קָטָן מַה שְּׁעֲשֶׂה בִּפְטוֹן. וְכִי רַמְאוֹת עֲשֶׂה בִּפְטוֹן? כֵּן, וְדָאִי.

טקסט הזוהר

ס"א (נ"א והא אתמר) (אבל) בְּכָלֵא, דְּחָה יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹ אָחִיו, בְּגִין דְּלֹא יִהְיֶה חוּלְקָא כָּלִל. עֲשׂוֹ לֹא הִתְרַעַם אֶלָּא מִחַד דְּאֵינּוֹן תִּרְיָן, דְּכְתִיב, (בראשית כז) וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פְּעַמִּים. פְּעַמִּים מִבְּעֵי לִיָּהּ, מֵאִי זֶה. אֶלָּא, חַד דְּאֶקִּישׁ לְתִרְיָן. חַד דְּנִפְק לְתִרְיָן. וּמֵאִי נִיְהוּ. בְּכָרְתִי אֶתְהַפְּכוּ אֶתְוּוֹן, וְהָיָה בְּרַפְתִּי. זֶה פְּעַמִּים: חַד, דְּאֶתְקַשׁ לְתִרְיָן.

ס"א (והרי נאמר) (אבל) שפכל דחה יעקב את עשו אחיו, כדי שלא יהיה לו חלק כלל. עשו לא התרעם אלא מאחד שהם שנים, שכתוב (בראשית כז) ויעקבני זה פעמים. פעמים היה צריך (לכתב), מה זה "זה"? אלא אחד שהקיש לשנים, אחד שיצא לשנים, ומהו? בכרתי. שהתהפכו האותיות ונהיה ברכתי. זה פעמים - אחד שהקיש לשנים.

טקסט הזוהר

ולא ידע עשו מה דעבד ליה בפטון, אבל רב ממנא דיליה ידע הוה, וקודשא בריך הוא ארגיש שמיא וחילייהו לקלא דא, דהא ברכה ובכורה לא תבע ממנא דיליה, ולא אמר. דהא ברכה הוה ליה למתבע, ולא תבע. אחוה הא תבע ודאי, דכתיב, (ישעיה נח) ומבשרך לא תתעלם ולא בעא יעקב למיהב ליה למיכל, עד דנטל מניה בכורתא דיליה.

תרגום לעברית

ולא ידע עשו מה שעשה לו בפטון, אבל השר הממנה שלו היה יודע, והקדוש ברוך הוא רגש את השמים וחיליהם לקול הזה, שהרי ברכה ובכורה לא תבע הממנה שלו, ולא אמר. שהרי ברכה היה לו לתבע ולא תבע. אחיו הרי ודאי שתבע, שכתוב (ישעיה נח) ומבשרך לא תתעלם, ולא רצה יעקב לתת לו לאכל, עד שנטל ממנו את בכורתו.

טקסט הזוהר

מאי בכורה נטל מניה, הכורה דלעילא ותתא. בכרה חסר ו'. כדין עקב את אחיו, ודאי דעבד ליה עוקבא, וארמי ליה לאחורא. מאי אחורא. אקדים ליה, דיפוק בקדמיתא להאי עלמא. אמר יעקב לעשו, טול אתה האי עלמא בקדמיתא, ואנא לבתר.

אִיזוֹ בְּכוֹרָה נָטַל מִמֶּנּוּ? הַבְּכוֹרָה שְׁלֹמֶעֱלָה וּלְמִטָּה. בְּכֹרֶה חָסֵר ו'. אִזּוֹ הוּא עֶקֶב אֶת אָחִיו. וְדַאי שְׁעָשָׂה אוֹתוֹ עֶקֶב וְזָרַק אוֹתוֹ לְאַחֹר. אִיזָה אַחֹר? שֶׁהַקָּדִים אוֹתוֹ, שִׁינָּצָא בְּרֵאשׁוֹנָה לְעוֹלָם הַזֶּה. אָמַר יַעֲקֹב לַעֲשׂוֹ, טַל אֶתָּה אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּתַחֲלָה, וְאֲנִי אַחֲרָיִךְ.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (בראשית כה) וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וַיָּדוּ אֶחָזֶת בְּעֶקֶב עָשׂו. מַאי בְּעֶקֶב עָשׂו. וְכִי סָלְקָא דַּעְתָּךְ דִּהְוָה אֶחָיד יִדְיָה בְּרַגְלִיָּה, לָאוּ הָכִי. אֶלָּא, יָדוּ אֶחָזֶת בְּמֵאן דִּהְוָה דִּהְוָה עֶקֶב, וּמִנּוּ עָשׂו. דִּהָא עָשׂו עֶקֶב אֶקְרִי, מִשְׁעָתָא דְעֶקֶב לִיָּה לְאַחֹי, וּמִיּוֹמָא דְאַתְבָּרִי עַלְמָא עֶקֶב קָרִי לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, דְכְתִיב, (בראשית ג) הוּא יְשׁוּפָךְ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עֶקֶב. אַנְתָּ דְאַקְרִי עֶקֶב, תְּשׁוּפֶנּוּ בְּקִדְמִיתָא. וּלְבִסּוּף הוּא דִימְחִי רִישָׁךְ מִעֲלָה. וּמִנּוּ. סְמָא''ל. דְּאִיָּהוּ רִישָׁא דְחוּזָא, דְמְחִי בְּהָאֵי עַלְמָא.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה מַה כְּתוּב, וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וַיָּדוּ אֶחָזֶת בְּעֶקֶב עָשׂו. מַה זֶה בְּעֶקֶב עָשׂו? וְכִי יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּךְ שֶׁהִיא אוֹחִזָּא אֶת יָדוֹ בְּרַגְלוֹ? לֹא כֹה. אֶלָּא יָדוּ אוֹחִזָּת בְּמִי שֶׁהוּא הִיא עֶקֶב. וּמִיָּהוּ? עָשׂו, שֶׁהִרִי עָשׂו נִקְרָא עֶקֶב מִשְׁעָה שֶׁעֶקֶב אֶת אָחִיו, וּמִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם קוּרָא לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֶקֶב, שֶׁכְּתוּב הוּא יְשׁוּפָךְ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עֶקֶב. אַתָּה שֶׁנִּקְרָא עֶקֶב תְּשׁוּפֶנּוּ בְּתַחֲלָה, וּלְבִסּוּף הוּא שִׁימְחָה אֶת רֹאשְׁךָ מִעֲלִיָּה. וּמִיָּהוּ? סְמָא''ל, שֶׁהוּא רֹאשׁ שֶׁל הַנֶּחֱשׁ שֶׁמְכָה בְּעוֹלָם הַזֶּה.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא בְּפִטְוִן עֶקֶב אֶת אָחִיו, שְׂוִי עָלֶיָּה לְמַהּוֹי עֶקֶב, וְנָטַל עָשׂו הָאֵי עַלְמָא בְּקִדְמִיתָא, וְדָא רָזָא דְכְתִיב, (בראשית לו) וְאַלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְץ אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. וְדָא אִיָּהוּ רָזָא דְאָמַר שְׁלֹמֶה מֶלֶכָא, (משלי כ) נַחֲלָה מְבוֹהֶלֶת בְּרֵאשׁוֹנָה

ואַחֲרִיתָהּ לֹא תִבְרָךְ, בְּסוֹף עֲלָמָא.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה בִּבְטָן עֶקֶב אֶת אָחִיו, שֶׁם עָלָיו לְקִיּוֹת עֶקֶב, וְנִטַּל עֲשׂוֹ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּהִתְחַלָּה. וְזֶה סוֹד הַכֶּתוּב וְאֵלֶּה הַמִּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵי אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְזֶהוּ הַסּוֹד שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, (מִשְׁלֵי כ) נִחַלָה מִבְּהִלָּת בְּרֹאשׁוֹנָה וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תִבְרָךְ, בְּסוֹף הָעוֹלָם.

טקסט הזהור

וְעַל דָּא (הוֹשֵׁעַ יב) בִּבְטָן עֶקֶב אֶת אָחִיו וּבְאֹנוֹ שָׁרָה אֶת אֱלֹהִים. מֵאִי וְאֹנוֹ. הֵכִי אָמְרוּ בְּחִילָא וְתוֹקְפָא דִּילִיָּה יְאוֹת, אֲבָל לֹא הֵכִי. בְּרִירוֹ דְּמִלָּה, יַעֲקֹב דִּיוֹקְנָא עֲלָאָה הָוָה, וְגוֹפָא קְדִישָׁא. דְּלִית גּוֹפָא מִיּוֹמָא דְּהָוָה אָדָם הָרֹאשׁוֹן, כְּגוֹפָא דִּיעֲקֹב, וְשׁוֹפְרִיָּה דְּאָדָם הָרֹאשׁוֹן, הֵהוּא שׁוֹפְרִיָּה מִמָּשׁ הָוָה לִיָּה לִיעֲקֹב. וְדִיוֹקְנִיָּה דִּיעֲקֹב, דִּיוֹקְנָא דְּאָדָם הָרֹאשׁוֹן מִמָּשׁ.

תרגום לעברית

וְעַל זֶה (הוֹשֵׁעַ יב) בִּבְטָן עֶקֶב אֶת אָחִיו וּבְאֹנוֹ שָׁרָה אֶת אֱלֹהִים. מֵה זֶה וּבְאֹנוֹ? כֹּה אָמְרוּ, בְּכַח וְהִתְקַף שְׁלוֹ נָאָה. אֲבָל לֹא כֹה. בְּרוּר הַדְּבָר - שֶׁיַּעֲקֹב הָיָה דִּיוֹקְנִיָּה עֲלִיוֹן וְגוֹף קְדוֹשׁ, שְׁאִין גּוֹף מִיּוֹם שֶׁהָיָה אָדָם הָרֹאשׁוֹן כְּמוֹ הַגּוֹף שֶׁל יַעֲקֹב. וְיִפְּיוֹ שֶׁל אָדָם, מִמָּשׁ אוֹתוֹ הִיפִי הָיָה לִיעֲקֹב. וְדִיוֹקְנִיָּה שֶׁל יַעֲקֹב, דִּיוֹקְנִיָּה שֶׁל אָדָם הָרֹאשׁוֹן מִמָּשׁ.

טקסט הזהור

אָדָם הָרֹאשׁוֹן, בְּשַׁעֲתָא חוּיָא דְּאֵתָא וְאַתְּפֶתָה עַל יְדוּי, יְכִיל חוּיָא לִיָּה. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּלֹא הָוָה תוֹקְפָא לְאָדָם הָרֹאשׁוֹן, וְעַד כְּעַן לֹא אֶתִּיילִיד מֵאֵן דְּהָוָה תוֹקְפָא דִּילִיָּה. וּמִנּוּ תוֹקְפָא דְּאָדָם הָרֹאשׁוֹן. דָּא שֵׁת, דְּהָוָה בְּדִיוֹקְנָא דְּאָדָם הָרֹאשׁוֹן מִמָּשׁ, דְּכִתִּיב, (בְּרֵאשִׁית

ה) וַיֹּלֶד בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת. מֵאֵי בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ. דְּהוּה מָהוּל. וְכֵד אֶתָּא מִמֶּנָּה דְּעָשׂוּ לְגַבֵּי דִיעֶקֶב, כְּבָר אֶתִּילִיד תּוֹקֶפָא דִיעֶקֶב, דְּאִיהוּ יוֹסֵף. וְזֵהוּ וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים. (עד כאן מצאתי)

תרגום לעברית

אדם הראשון, בשעה שבא הנחש והתפתה על ידו, יכל לו הנחש. מה הטעם? כי לא היה כח לאדם הראשון, ועד עכשו לא נולד מי שהיה הכח שלו. ומיהו תקפו של אדם הראשון? זה שֵׁת, שהיה בדיוקן של אדם הראשון ממֶש, שכתוב (בראשית ה) וַיֹּלֶד בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת. מה זה בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ? שהיה מהול. וכשבא המֶמְנָה שֶׁל עָשׂוּ אֶל יַעֲקֹב, כְּבָר נֹלֵד תִּקְפוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא יוֹסֵף, וְזֵהוּ וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים. (עד כאן מצאתי).

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"א ע"א) ◆

טקסט הזהור

האי קלא דאתתא, דיכלא קלא דחויא לאחדא בה, ככלפא בכלפתא, מאן איהו.

תרגום לעברית

הקול הזה של האשה שיכול קול הנחש להאחז בה כמו כלב בכלפה, מה הוא? אלא בא וראה שאין בכל קולות הנשים של העולם שיכול קול הנחש להדבק בו ולהאחז בו ולהשתתף בו. אלא שתי נשים הן שיכול קול הנחש להאחז בהן - אחת זו שלא שומרת טמאת נדה וימי לבונה כראוי, או שמקדימה יום אחד לטבל, ואחת זו אשה שמאחרת לבעלה את עונתה לעשות צער לבעלה, פרט אם אינו מקפיד ולא משגיח על זה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.

